

havde de 1,500 Mill., kunde man betale en forfærdelig Masse af paa Skylden til Udlandet og mere endda, man kunde blive ganske fri for den. Men denne muntre Plan tror jeg dog vanskeligt, man kunde tænke sig gennemført for Alvor. Paa dette Omraade ligger der ingen Vej, der kan bringe os ud af det almindelige finansielle Uføre. Den eneste Vej, der er dertil, er og bliver disse militære Udgifter, om hvilke vi til Trods for det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) ville blive ved at tale ligesom Cato om Karthagos Ødelæggelse, indtil vi faa lige saa meget Held med den Tale, som Cato i sin Tid havde.

Her vilde jeg gerne gøre opmærksom paa, at der i hele den Maade, hvorpaa de militære Udgifter forelægges for os, i stigende Grad ikke synes at være Bund i de Meddelelser, vi faa. Den Gang vi fik Forslagene af 1909, stillede man op for os fra Regeringens Side en Beregning. Man regnede med et Normalbudget, jeg skal ikke sige, om det var med større eller mindre Ret, det lægger jeg ikke megen Vægt paa. Jeg tager Regeringens Normalbudget, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) den Gang talte om for os. Det, der den Gang blev oplyst for os, var, at Normalbudgettet var paa 19,850,000 Kr., og dertil skulde saa komme en Stigning paa 2,256,000, saaledes som de sidste Tal vare, som det ærede Medlem fra Ringkøbing som Forsvarsminister fremlagde oppe i Landstinget. Der er godtroende Mennesker med blind Tillid til Krigsministeriet, der i Tillid til denne Udtalelse den Dag i Dag tro paa, at de militære Udgifter den Dag i Dag kun ere stegne med $2\frac{1}{4}$ Mill. ved de vedtagne Love. Endnu for faa Dage siden udtalte det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), at de militære Udgifter ved disse Love vare stegne med $2\frac{1}{4}$ Mill. og ikke mere. Men hvis man ser efter paa Budgettet, faar man et noget andet Indtryk. Efter Beregningerne skulde det være saaledes, at denne Stigning indtraadte efterhaanden, og efter de Meddelelser, der bleve os forelagte, skulde vi i Aar paa 3 Aar være naaede til en Stigning af 2 Mill., paa Budgettet staar der imidlertid 23,327,000 Kr., hvilket er saadant noget som 3,670,000 Kr. mere end det Normalbudget, man den Gang fremlagde for os. Nu ved man, at en Del deraf kan forklares; det vil den højtærede Forsvarsminister sige, og det er med Rette; noget af det kan forklares. Det kan forklares, at et Par Hundreatusinde ere flyttede over fra det ekstraordinære Budget, det kan forklares, at

Musikken er udvidet, det kan forklares endelig, at paa forskellige Punkter ere Regnskab og Budget bragte i Overensstemmelse med hinanden, og at der derved er foregaaet nogen Forskydning. Saa vidt jeg kan se, vil alt dette dreje sig om saadan noget som 600,000—700,000 Kr., saaledes at den virkelige Stigning i dette Øjeblik ganske bortset fra Stigningen til Garnisonerne, hvorom vi vide saa grumme lidt endnu, og bortset fra Musikken, er ca. 3 Mill. Kr. i Forhold til det Normalbudget, man i sin Tid forelagde, altsaa 1 Mill. mere, end det skulde have været efter de Oplysninger, vi den Gang fik. Ærede Medlemmer ville uden Vanskelighed kunne tænke sig, at Marinen har holdt sit Budget; det er naturligvis Krigsministeriets Budget, det er galt med. Her skulde Stigningen efter Beregningen have været, jeg tror 870,000 Kr., maaske lidt mere; men den er omkring de 2 Mill. Kr. Og som det er i det store, er det ogsaa i det smaa paa dette Omraade. Det ærede Medlem fra Frederiksberg talte om Stigningen ved Musikken og sagde, at der var kommet en Stigning paa 150,000 Kr. til Hærens Musik. Det ærede Medlems blinde Tillid til Krigsministeriets Beregninger har atter ført ham paa Vildspor. Det ærede Medlem har taget de Motiver, der bleve forelagte i Fjor; der staar ganske rigtigt: Statens Udgifter til Hærens Musik maa ikke overstige 225,000 Kr. aarlig eller 150,000 Kr. mere end det ved Loven om Hærens Ordning af 30. September 1909 anslaaede Beløb. Men i Anmærkningerne til det nu foreslaaede Finanslovsforslag staar der følgende Bemærkninger ganske kort og tørt under Overskriften Forhøjelser: Personelle Forøgelse m. v. i Henhold til Loven af 1. April 1911 om Hærens Musik § 1: 191,100 Kr. — i Stedet for 150,000, altsaa et Beløb, der er godt og vel 41,000 Kr. højere oppe. Det er ikke Alverden; men paa et Beløb af 150,000, der er beregnet for os saa nyligt som i Fjor, er det dog noget, og det skulde dog synes ikke at have været nogen helt uløselig Opgave for Ministeriet at regne ud allerede i Fjor, hvad disse Ting vilde koste, naar man fulgte de Lovbestemmelser, som den Gang bleve vedtagne i Overensstemmelse med, hvad Ministeriet foreslog. Nu ved jeg ikke, om der findes en eller anden Forklaring paa dette; det maa man haabe; men hvis der findes en saadan Forklaring, vilde det ikke have været urimeligt, om den havde staaet i Motiverne.

Ligesom man alle Vegne finder det bundløse paa Krigsministeriets Omraade, saaledes finder man det ogsaa, naar man